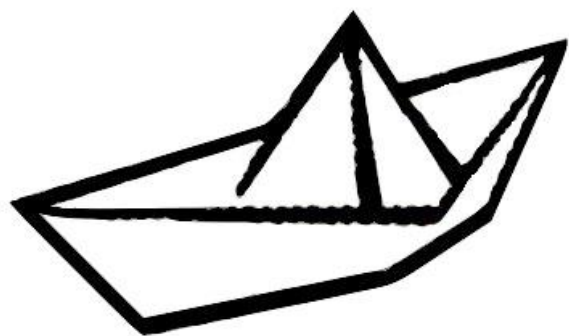

DESTRUDO

&

İrfan Çınar

YELKENSİZ YAYINLARI

Genel Yayın Yönetmeni

Furkan Çirkin

Çağdaş Türk Şiiri Dizisi: 02

ISBN: 978-625-7616-71-3

1.Baskı Mayıs 2022

İmgenin Çocukları

Kültür Mahallesi, Sağlık-2 Sokak, No; 56/24

Çankaya – ANKARA

Tel; +90 0532 134 33 14

Sertifika No: 49106

Baskı

Eğiten Matbaacılık

Ankara 2022

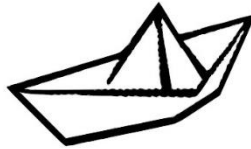
Matbaa Sertifika No: 47083

Eserin baskı, dağıtım, pazarlama vb. hakları anlaşmalı olarak
İmgenin Çocukları'na aittir. Yazılı izin alınmaksızın yayınlanamaz
veya kopya yapılamaz.

DESTRUDO

&

İrfan Çınar

İrfan Çınar

1990 yılında İstanbul'da doğdu.

İki üniversite terk edip iki üniversite bitirdi. Daha sonra İzmir Ekonomi Üniversitesi'nde Muhasebe ve Denetim (İngilizce) bölümünü bitirirken İtalyanca öğrendi.

İlk şiiri Kuyu dergisinde yayımlandı.

Arkadaş Zekai Özger Şiir Ödülleri'nde (2011) adı anıldı.

2014 yılında, Arkadaş Zekai Özger Şiir Ödülü'ne, "öte için solo" adlı dosyasıyla değer görüldü ve aynı dosya Mayıs Yayınları tarafından kitaplaştırıldı.

"AED Söyleşi" adında bir söyleşi kütüphanesi projesini alanında önemli işlere imza atmış insanlarla yaptığı söyleşilerle internet üzerindeki sayfalarda geliştirdi.

Şimdilerde İzmir Ekonomi Üniversitesi'nde İşletme Tezli Yüksek Lisans (MBA) öğrencisi olarak müşteri davranışları alanında sosyolojik çalışmalar yapıyor.

*Amir Hattab'a
ve
kendi adını kendi koyanlara...*

*(Vaktiyle bir “benliğim” vardı; artık sadece bir nesneyim...
Yalnızlığın bütün uyuşturucularını tika basa alıyorum; dünyanın
uyuşturucuları bana benliğimi unutturamayacak kadar hafiftiler.
İçimdeki peygamberi öldürmüş olduğuma göre, nasıl olur da
insanlar arasında hâlâ bir yerim olabilir ki?)*

-E. M. Cioran, Çürümenin Kitabı

Böylece beni yıkayıp tertemiz bir nefrete dönüştürdüler.

Paavo Haaviko, Kullervo’nun Öyküsü

pasiflora eğilip

kendine sadıksın
şimdi her şey seni yenebilir
durgun sular vurgun sular argın sular
belki de ben gelmeden önce pasiflora eğilip
yüzünün kuytularından ihtiyarlığını alır
- bahtiyarlığı bırak

bahçelerden mi kaçtık bizimdir
çiçekleri kesip altında mı kaldık bizimdir
belki de geçmişinde boğulmayan şehzadenin hüznü
biz gelmeden önce kanından çekilip söylenir
- diktiğim karanfil duruyor mu hâlâ yakanda
kabuk sendendir

senin babanın cinneti
benim anamın obsesyonu
gel karım
gel kızım

insan yarasının üvey kardeşidir.

deja vu notları yahut flam ekspresi

sonra korkusu (evsizlik):

önce kokusu geliyor burnu olana
kanından henüz ayrılmış demirin
dövüşüyoruz mevsimler değişiyor
kavgayı okuldan kaldırmışlar da
şükür ki devletimizin kerhaneleri var
uzlaşmak huşu içinde hayallah
sevişiyoruz mevsimler değişiyor
kanımdan kanımı kaldırmışlar da

leningrad'ın baharına değil petersburg'un kışına inanıyorum

altıpatlar torpidoda:

saçları güneşe yakın kadınlardan geçtim
beli bilmem kaç defa sarılmış yazlardı bildim

bütün iyi şairler yirmidördünde evlenmişlerdir hayatla

direnemeyecek kadar özgürüz şimdi
beni kalbimden tut ellerimi şakağıma bağışla

bütün iyi şairler yirmiyedisinde boşanmıştır hayatla

sudan terlikler ve fayans:

postada kaybolmuş devrimler nereye gider
kusayım mektup açsın kusayım çiçek kusayım gece
duşlara kapatıldık sevgilim radyolu televizyonlu duşlara
yanayım ay sönsün yanayım sızık dul kalsın yanayım kül
bizi buradan alırlarsa her yerden alırlar

- şarkı -

içimdeki kaseti çal

hırsızlarımızla nasıl mutluyuz

- tekrar -

uzlaşmak huşu içinde hayallah

açayım el-atrış çalsın açayım gözlerim aksın açayım koma
üstelik bisturi üstelik yeni katılmıştı aramıza yalnızlık
kesilmiş direndiğimiz damarlarımızdan hayallah
direnemedik orada - ay carmela - ne olur git artık

fayans ve düşerken vu:

bir özgürlük aldım on paraya
kırılarak geçtim aynalarım
bir özgürlük aldım on paraya
kesiklerimi kimlerden sakladım
bir özgürlük aldım on paraya
keskilerimde hep büyük korkusu
bir özgürlük aldım on paraya
kanamam ki ölümüdür evimin
bir özgürlük aldım on paraya
babamı bayramlarına gömdüm

bir özgürlük verdim on paraya
ölümüm ki ölümüdür evinizin
bir özgürlük verdim on paraya
delirmiş bir çakının adını aldım

zamankıran düşü:

saatimi kurdum ve kırdım
kurdun düşünüy görendim - kimdim
geceye ulundu ki gece değil ayın iki yüzü
kırkıma dayadığım merdiven burnumdan geldi
gecelerden çaldığım kırmızı-
elbiseleri gözlerimin göz değil
- görüldü (1936)
ispanyolca bir rüyaydı denizlerim

sebebi neydi ki - yok yere
kurdumun peşine taktığım ömrüm

sonra ben hafiflemiş olarak göğsüme dönüyorum:

sonra ben hafiflemiş olarak göğsüme dönüyorum
kendi kendisine yeten eskilik olarak eliyorum eşyayı
yüklemi ki çok incittiler şiir adına - özneyi sorgulanmamış
süsü balkonun intihar yerine koyuyorum

- yakıştı değil mi

sonra ben hafiflemiş olarak göğsüme dönüyorum
göğsüme dönüyorum göklerinden - gün değil hangisi
yüzümü karşıma aldığımı - bakış değil hangisi
toplanarak geçiyorum yansımalarımın

- iyi ama

yaklaşınca arayacağım:

benim de emeklilik planlarım var
bodrumumda karabasan besleyeceğim
- neden olmasın

dünya ruh sağlığı gününüz kutlu olsun

- “yo siz alıcanızı aldınız da bir alıcamızı aldık mı?”:

tarihi bir yanı yoktur yığın olmanın ölü olmadıkça
yeni bir geceye uyandık sanrısında
aklı ateşe verdik ey halkısı
hatırladın mı bizi.

**mutlaka latince bir adı vardır
psikolojide dışta durmanın**

sinek ile camın savaşında ben mi vardım
oyalayan zor aklını kurumsalın telefonlarında

hepiniz büyüyüp bankocu oluyorsunuz diyen biri
hepimiz büyüyüp ölüyoruz gibi bir cevap zor

süreç bu sen büyüksün aklın ege'ye göçer
efes kazanıyor gibi dolar ülkenin meydanları

gidersin
patron birini daha yorar sistem odasında
saç baş dağınık öyle yarı kurumsal

- sen anlat güzelim ben tüfeği alıp geliyorum

neden sonra bir şaman oturup içkiler hazırlar
şehrin delimoru kapılarında büyük ablalar
ece'me ölü taşırılar içilecek devletli yani nedir
iyi maddeler iyi yerlerinden beynin - ağır adamalar
estetiksiz alıyorsa arsenik dilli bir adam ablamları
hatırla ve tekrar anla neden öldürür bir şaman

gidersin şaman balkonuna çekilir
fener alayı göçer bilumum rakılardan

- ulan istanbul
tüm kırmızı ışıklarında durdum senin ben

sinek ile camın savaşında ben yoktum
o cam kırılır o sinek vurulur o sembol bükülür

genetik bozma koşuyorum yüzümde aynalar
babasını astıran bir çocuğun hüznü
nasılsa öyle.

zikir'le zikir

biz böyle kimi arıyoruz ellerimiz duvarlarda
bir deliyi bağıyoruz kulaklarımızı atmışız

biz böyle birini mi arıyoruz ilkokul sıralarında
bir aslan oktav dedisiyle susturamadıkları çiçekleriz

şarkı söylemekse sizin unuttuğunuz kulaklarınız var
anılmayan ölülerinize eski bir saygı duruşu hayır yok

bir kuşun uçuşunu birden kesmesinden daha hüznü bir
deliyi arıyoruz anlatsak almaya uğraşacaklar rozetsizliğimizi

bir diyorum bulsak az sonra burunlarımızdan geleceğiz kırmızı
(kırılan bir parçaları hayatın ve damarların evet var)

ölmekse karadan kordonlarımızı kesmelerimi sayınız
(bir ölüyü arıyoruz aradıkça çoğalan)

alabildiğine koşmaktı ölümlü duvarlarında
hareketle sahi nasıl güzel bir ölü olunamaz.

pas farkı

benim de devinimlerim var
ellisekiz şavrolemler duvarlarına saplıyorum
bir sendikam olsaydı onu da saplardım
cam kırıkları kış bulvarlarında - bedeninde devrim
dudaklarındaki kızıl içkinin tadını öğütüyorum
ölüne toplananlara
kabından taşıyor ruhum yurtdışı göreceğim sayende yaşasın
açıkça söyleyeceğim seri katil olmak istediğimi babama
açıkça söyleyeceğim seri katil olduğumu anneme
böyle bir rahatım tatile çıkıyorum anlamdan

karaaşırı çekmiştir gözlerimi uykularım deliktir
ruhum yatağımın şeklini almamıştır üzülmüştür
bellidir yüzümden ölümcülüğüm yüzünden hepsi
üzgün bir zaman kabuklarımdan arınıp şimdi
deniz olacağım ben de karalar kanatacağım
hüzünisyanhüzün şehrinin bütün kafestasları kırılacak

ağırlaşan kemikler var içimde ağaca benzettiğim sevgilim
besleyip kırdığım dallarında düşünebilse o da anlayacak
alüvyonlu bir dağ adamını taşıyamaz hiçbir kadın

şöyle bir rahatım tatile çıkıyorum aklımdan

öyle bir karanlık indi ki ben de selamı sabahı kestim anlamla
ellisekiz şavrolenin dere hissedişindeki pas farkını sürekli
sahiplenemez çünkü kimse.

vavedha

belki de iyidir durmuyor elinde halklardan bir halka
başkasının ellerini sayıyor - sahiden iyi misin izmir
stockholm yerinden kadınlar sarkıyor geçmişleri diri
yalnızca duman başında hatırlanıyor sokaklarında
az da olsa varsın izmir yüzümü elliıyorlar parklarında
köpek gelip yanıma çöküyor köpeğin dili binlerce -nasihat
sen sen ol diyor ben ben olamıyorum onlarca o orda
teyzeler gelip henüz yapmadığımız çocuğu seviyorlar
varsın izmir öpüldüğümü oynuyorlar meydanlarında

beni çok seviyorlar istanbul'da izmir yüzümde kasmalar
kavga - kardeşim madene istifasını vermiş gibi seviniyorum
kavga - neyim var neyim yok çelikler deneyeyim üzerimde
kavga - bu adamlar nasıl tamotomatik dövüşürken -nasihat
diyor kendini nerde çıkardıysan ordadır ilkçakıma
koşuyorum
evlere bayılıyorum alıyorlar içeriye bayılıyorum almıyor
- ötemle barıştıramaz mı beni de tarihi bir duvar

temmuzlar üzerime koşuyor temmuzlar nasıl hayvan
cinnete yatıyorum nasihatçilerin hepsi hemen ölü orda
kan parası - hepimiz yoksuluz buralarda akşam olunca
evlere dağılıyor cinnetim soruluyor ve gösteriliyorum
yıkılacak binalar altında saklanan kendime kendimi

diyorum gidilecek bir yer yok bu binalar insan yıkım bu
diyorum yalnızca koşmak istedim dar bir balkonu.

post mortem

şiiire tekrar döneceğiz
yıkılmış olacak kent

vebaannemin ellerinden düşen karşılığım özkursak
silahlanan kentlerinin gözleriyle geçtiğim dedemden
gece çaldı sabit hat emindi gundersen ve soğuk demiri
- cesedimi bana kim getirmişti
tüm saatlerini durdurdu meydanda belediye demir yolları
bir ses:
trenlerden atılırken ve kusarken neden sessiz olmalıyız

belki de ataergin'den beri görülmemiş kara bir kararlılıktır
çıplak
ayaklarıyla bürokrasiye basıp parklarda rozetsizlikten ölen
çocuklar

yetti artık yaşananı yetti bitsin artık cenaze törenim
yetsin üzgünüm bıçağımın en güzel çağlarını kaçırdım
içten içe kendini ağırlayan bir adamın
demişim ölümü çekerlerken

bu yer - nerede bulundum

şiire tekrar tekrar döneceğiz
yıkılmış olacak kent

bir anının unutulması
post mortem bir fotoğrafın anısıyla ve
gözyaşlarıyla yanan doğumu ankanın

bu kent
bu özgürlük hapishanesi
yıkılsın.

muzaffer sokak

şehir bitti - ıslak yastıklarda yattım
yarı kapalı sayıklamalarıydı demirevlerinin
oysa bizim yokoluşsal problemlerimiz var alena
ne insan ne de polis oluşumuz hangi yanımızda esrar
fizik kurallarına göre bile doğmuş olmanın ağırlığı
şimdiki ahır eski şehir karakollarından ırak
intihar emzirdi annem intikam emdim
- babamızı bizden önce vurdular cehennem bu

telsizleri vardı şehrin alındım
içimden geçen plastiklerin sesleri
şiiir bitti - kan bahçelerine uzandım

alena bu yüzyılda yaşamasaydık
sana bir gün hiçbir şey söylemeyen
muzaffer sokaksız şiiir yazabilirdim.

bahçelerden atladık da parklara vardık
burnumda tütüyor polisin biberi.

karma karma

bazı raylar trenlerden eskidir.

ağaçlara astığı kuş telefonlarını terk ederken
bir semt bir kez daha ölüyor içinde olanca hızıyla daha silahlı
suorospuları bize ne güzel yerleriyle gülüyorlar
ki oturmuş zarfla şiire başlamışım
gülürler tabi dikkat dağınıklığı
de geç

bir kahin oturmuş kalan günlerini süzüyor

oysa bir şeyi bekliyor gibiydi fikri tetikte
sanki gelse o şey kuş açacaktı elleri ellerinin
yirmibirinci yüzyılı ah evet boynumuz kılıçtan inince
demişken
ateşkes bize yalnızca daha fazla prozac getirdi
de diyebilirlerdi bazı adamlar
de geç

- suyuna gittiğimiz bir denizi mi anlamıyoruz
- bütün marmara'lar kanla yazılmıyor mu hâlâ
- yazık oluyor bu taşkınlara

kahin oturmuş katlini düşüyor
deniz manzaralı bir dağ yamacını eğip

o adamı dün çok angelopulos vurdular
denizi hâlâ mavi bir kurşunun uçuşunu
aniden kesmesi olarak hatırlıyor -ki!

"karadan kimse uğramaz buraya*"
demişti de geç

son: iç / gece / vurucular

"denize bulaştım bunu ellerimin maviliğinden anlıyorum**"

bonus; kahinin "yolda" şarkısı:

karma karma ölüyorluk
ve ölerек deđiřtiriyorluk
öz sırtında kuşları
geliřtirmek ne iyiydi
öldüğünde göklerin göklüğü
başka ne yaşadığını iddia edebilirdi

*Enis Batur

**Turgut Uyar

dağ yolu

sökük totemin çukurunda şefim gömülü ben dikine genç
erkeklik sınavına girmeye doğa bulamamış paslı hızarlar
-dan ırak

klozette otururken silahlara ve biber gazlarına durarak
soruyorum onlara nefretin dillerinde nasıl söylendiğini
şafak-

baskınlarını bastırmaktan alınıyoruz içeri
ki biz kendi halinde bir klandık
çok işimiz olmuştur hayvanlarla

kutsalından uzakta kırılan totem soyları adına
ben artık tamotomatik mayın dağ yolunda

ey liberta beni senden alan seni de benden almıştır.

tan tahlili

1.

ne eksilmiş akıp gitmeyen zamanda
kaçıncı şafağın altında tan tahlili
aralıklar var dünyanın hammaddesi
beklemek evet özgürlük duvarları arasında gidip geldiğim
uzar günler uzasın saçlarım kesilecek
şimdi bendeki bu voltayı kimse toparlayamaz

- o şimdi asker
- o yarın özgürlük

elbet bir gün diyordu hayata bir kağıdından tutunan ölü
sen nehrinde bırakabilmiş kendini
ben nehrinde 3-5 nöbetini tutana
mevsimiyse gözlenmelidir itin yüreği

- şiir çat
- arkadaş ve kalem tut

her canlı bir gün tören alanı tozunu yutacaktır

- bandomuz var olsun

2.

elektronik çağındayız
fakat atmasın alt devrenin şalteri
bilinir ki kışlada toplu yalnızlar
temizlikten ve bomba yapımından iyi anlarlar

patlayacak geçmişleri var kırılmış fanusların
komutanın insansızlaştırılmış postası var
arabeske erken düşmüş seksüel şakacı yaratıklar
hadi astsubayı kov burayı spor salonu yapalım dedikleri
bilinmelidir ki taze askerler spordan da iyi anlarlar

üsten bildiriyorum
asker uzundur kışlada çarşı yok
nizamiyede dikenli tel halayı

3.

bizimle çatışmak ister misiniz
bizim el yapımı çekpaslarımız var
evladiyelik sabıklarımızla ve işte rdm-f43.2'lerimizle
burada biz bürokrasisiz tuvalete dahi gidemiyoruz

kitaplarımız çalınmamaktadır
arz ederim

4.

nerde diri bulunmuş mutlak böceđi
hapishane bahçelerinin birinde nazım unutulmak da
hayattan
on yıl boyunca kanamış saç dipleri
bir şey anlatsın artık saygıdeğer wes
kopukluk kopuyoruz ve dönüyor zaman mermi yolunda
hayattan kanamalar çalıyoruz

devlet bu dağları burada unutmuş
başka türlü açıklanamıyor alnımdaki soğukluk
enkaz babam ölmeme istemiş
piyanist şarjör bir savaş çalsalar da ölsek sesleri
fakat nazım var ölemiyoruz

her gün aynı dağı aşmanın sürtünmesi
akıldaki bıçak en çok zamanla bilenir
rica ederim

5.

beşbinleştığımız yerde fi.rar
elektrik çağında da olabiliriz sıkışık bilgi iletken değil
deniyor yeterince bekledik komutanı çok şiir yakmadık
deniyor ölecek çocuklardan başka şey de yapsın insanoğlu
silah bizden düşsün akmayan çeşmeler bizi yıkasın
içtima alınsın ve konu kapansın
- fotoğraflarımda hiç olmayacaksın türkiye

onbinleştığımız yerde fi.rar
başka gezegen bulamadık şarjörün arkasında
lütfen bizi de unutur musun türkiye

6.

devlet bizi bu dağların arasında unutmaya yollamış
başka türlü açıklanamıyor alnımdaki ıslaklık
hastanenin uykusu derin bana kaldırılıyor
koğuştaki sigara var olsun ben ölüyorum

beni hangi içtimadan düşeceksin türkiye

7.

olacak olan bu: burroughs okuyacak komutan
yeni sürgün yerleri açılacak başka sürülecek yeri olmayana
çavuş uzman kendini savunacak ere karşı
silah kılıfından çıkıp patlayacak
babam beni sokağa bırakacak

olacak olan bu: psikiyatr silah bırakacak
kışladaki uyuşturucunun görüşü alınarak
motivasyon yükseltilecek

olacak olan bu:
prozac'la birbirine kenetlenen
ellerim arası mesafe artacak
sarılmak için sevdiğim şehre

olan süren şu: sol şakakta
damarlarımı ezip pıhtıya sarılıyorum
nöroloji kep çıkarıyor ölen hafızam için

8.

ne yenebilir yağmura ve aya yaslanan insanı
ne alıkoyabilir çiftkatlı trenlere binme isteğinden
ellerini çırpıp uzanır demiryolu orada
uzanır ve dosya kapanır

tasnif dışı

etken madde: komuta

er ölme isteği: görülmüştür

kesin karar: evine gönderilmesine...

tasnif dışı

9.

gün otuzaltı saat
yorulmak istiyorum.

oynatma listesi

“Kedi çok yaşadı.”

leo fere için.mp3

hayatla

ölü zamanlar gelir yerine diri zamanların
değişir bayrakların üzerindeki koku ve meydan
bir gün ateşi sevdiğimizi bile hatırlamayız
unuturuz kırılır kolları direncimizin
yaralarımız iyileşir bir iş tutarız
bir iş bizi tutar rafa kaldırır
acısız geçilir kendiden
hayatla

hayatla

esrarlar başka devrilir mahallelere
esrarlar devrilir bir başındiriş olarak
güzel rahat yastık altı jiletsiz yataklarda
mürekkep kolluklarından anlaşılan günün ağırlığı
yatarsak bilinir
çekilmektir
hayatla

liplirik yanından bir kadın çeşitli radyolarla
köşede bıraktığımız kendimizle sevişir
belimizin gidip geldiği eski şarkıydı o
- burnu simetri olmanın hüznü

hayatla
parklar da eskir
pazarda kambiyo ruh mübadelesi
öteden de duyulmaz sesi kırmızının
nasıl bir hatıraydı o
- dudağı kansız olmanın hüznü

sonra
iktidar götürmek de anlamsız
sultancıklı yataklara

unutulur
nasıl kanamıştık karşılıklı
kandan kadınlarla

hayatla
eski bir hikaye olarak anlatılır
son izleri direncin vücudumuzdaki
yerine yenileri konurken ihtiyaçlarımızın
nasıl dinç bir kandı o
- eli direnç tutamamanın hüznü

unutulur elbet
bir zamanlar ateşler içinde görmek istediğimiz şehirlerde
memur olduğumuz.

arka bahçeye bırakılmışlar için.mp3

yokluğuna ambulanslar söyleyeceğim
bu yara belki bir gün kapanır

kırılmış kapılar eski ve mistik
eğittiği kum tanesini anlıyor orada kadın
hâlâ susuyor ne büyük yabanılık
nasıl çölleri var koynunda

biz orada
bazı kapı kollarını tutamamaktan geliyoruz
bazı intiharik cesetler anahtarsa kollarımızda asılı
şarabın fazlasında kordonun delisinde akşama karşı gelinmiş
yani geceleyin ölüyorsa kuzgun geceleyin ölmek için
bizden de alacağı vardır kırılacak kapıların
- alaylı aciller sanadır

biz orada uzun uzun hatırlıyoruz
bırakıldığımız çölleri - büyük yabanılık
koynumuzda kum taneleri boynumuza kıran

bazı urganları ellerimize sayan kimdi hatırlanamıyor
bazı yangınlardan nasıl yangınlarla çıkıldı hatırlanamıyor
kanayan odalarında değıştirilmiş bir ruhu mu değıştirdik
olsa olsa anasonla üzüm arası bir insan taşıdık yokuşlarda
hem olsa yüzünü ezberleyecek biliyorum elleri yok onun
şimdi
üzölme ama yine delir kudurur belki içte kalan bir hatıra
yazın getirdiğidir cinnettir gölgelerden kaçılır da
sen arabayı anlamazsan itin hâli ne olur

vakti geldiğinde ben de cesedimi ateşle kontrol ederim
uzak denizlerin balkonlarında şehirsiz ağaçlarda
ne zaman ölmüş ece soramıyorum biliyorsun
bir nilgün şarkısı dinliyor gibidir yaşamam
- tekrarlanan yara sanadır

yokluğuna ambulanslar söyleyeceğim
bu yara mütemadiyen kananır.

boşandım boşanıyorsun boşanıyor.mp3

sana düğünler alayım adımız çıksın masaya
nasılsa gideceksin akademik sıkıntılarımız var
kavuşmaya geldiğinde dur notası piyanist şarjör
geçmişimiz var törensel kırılacak fanus
- annen güzel giyiniyor ayrılık akşamlarında

belki de erasmus koyarız çocuğun ismini
uluslararası bir ayrılıkla seviyorum seni

kirazın tadı

“Ben bir ağacın köküne saçacağın gübreyim.”

zodyak ölüm burcu

mutlak gömülemediğim bir oynatma listesiyle
çarşaflar çoktan soğumuş hiç üzüldüğüm yok
burnumdaki kanlı pamuğun hiç merhameti yok
çok kırılmadık yerleri hayatın varsa bir anlamı
yok ki ben de kendimi unuttuğum yerde buldum yok
suların akmadığı kanımın ıllmadığı kılcal bir yer yok
bu yer demiştim - nerede bulundum - cevap yok

duruldum ve kuruldum öte tenle boşandım
yoruldum dümdüz eğilmemekten kendime öyle - ağırlamak
bir insan ancak kendini ağırlayabiliyorsa insan gerisi
kalabalık
bir et ancak kanadığında et gerisi varsayım
bir yer ancak delinebiliyorsa yer gerisi dünya
bir zaman ancak kendini yutabiliyorsa zaman gerisi evren
bir varsa anlamı anladım arkabahçemle uzlaştım

varsa bir anlamı arabamın torpidosunda
bıraktığım tornavida aklımdan alacaklıdır
babamın takım çantasında bulunmadığım bu yer
ben de kendimi unuttuğum bu yerde unuttum
varsa bir anlamı gördüklerim koyduğum yerde yok

cesedime düşkünlüğüm adına sevgilim kendim
senden gayrı yakılacak bir kiraz ağacı yok
arkabahçede diri bulunmanın hüznü neresi
ayak başparmağında morgülkenin

anlam tabelasıdır
ölülerin gözlerini kapatmayınız.

dölüt

kaldırdım kınımı kılıcımdan bir terslik var
derelerden akan dağlardan çocuklardan doğan analardan
yalınayak kadınlar maveraünnehir'e kıvrılıyorlar oryantal
biri kiraza koşuyor insanlıklardan uzak
herkes ölü herkes yaşıyor pek sanrılı problemin olduğu
aylardan ekim ve hayat buraya ait değil

beni doğur veya beni asimile et kafamda bir koro lahuti - su
kılıcım uzakta lahuti koltuk başları merdiven balkon lahuti
ben de bir rüya görüp uyarladım onu
bir önemi var mıdır hâlâ tiyatronun
bireyci yalancı
ellerimde kruvazör küvez toprak anlamlı
birkaç akım geçirdim çamurumdan kınlar kılıç dağları
bir önemi vardır artık tiyatronun
dörtte üç güneş oynadım zamanımı olsa bunca vakitlik
ekimdi
ipliğimi pazardan alıp elime verdiğinde babam
doladım boynumu boynuma boyuna

uygarız ya da uygurduk benle sen senle o onla artık küs
hayat buraya ait değil ya da life don't belong here aynı şey
aylardan ekimdi uygar ya da uygur uygun millet bulunur
bıyıksız sakalımı anlayan tohumu bulduğumda ekim
-aramızdaki

rüzgarlar nadas kadar yaşamaklı çiftçim bilinçaltım kadar
bir terslik var ah dalgınlığımdan doğumuma göç kaldım

kaldırdım kınımı kılıcımdan bir terslik var
daralan dağlarda ilerleyen küvezimden bildim
biri birşeyleri ikiledi çiftçim nerdeyse kılıcım da ordadır
maveraünnehir kadınları nereye dökülür gibi bir soru
annem babam hayat onla küs

nasıl desem ah bıyıksız sakallı
ah nasıl doğmadan ve durmadan intiharı isteyen gözün feri
ah nasıl desem bize de ölüm leyleklerle geldi.

piromani eksiltmeleri

yaktığım kirazları öper gibi öpüyorum ellerimi
denizi kanla eti bıçakla öğrendik geçmekti yalnız
musa'ya göre denizler bakıyor asam hazretti evet
çürüklük sokaklarından değindiğimiz arka sokaklar
bir şeyi hatırlamaya çalışır gibi kanayan karın
çamur dediler yağmuru hatırlamaktan geliyoruz
çamur dediler bize kalbimizi hatırlatmayınız

önce biz de ölünce fotoğraf çektirdik ölümüzle
tabanında sanrının unutulur şey değildi şey
ceset dedik iki ayrı ayrılıktan yeni bir ayrılık
kalım dediler unuttuğumuz savaşları etimizin
beyrut'tan bir haberi engellemiş gibi kanadık

biz orada ölmedik anladık
seniha'yı aradığımız evlerde bulduk da
ellerimizden yaptığımız molotofları tutamadık
-kanamasında bir kadının barikat anlaşılır şey-
kalım dediler bir adayı terk etmektir ve
yüzme bilmiyorsan dipkucağı suyun
- canım merhaba yangınım seniha'dadır.

çıkınca sulardan teşhisi amiyane
tabirle rüya köpeği nerede bıraktıysak
yorulunca toprakta boyunlarını içmekten şair
çürüdü - değil umrumda cesedini bulamayan hiç
sokaklarında özcesedinin sokaklara evlerle koşmak
teşhisi amiyane tabirle henüz karartılmış şehirlerin

yaktığım kirazları öper gibi öpüyorum ellerimi
kanı denizle bıçağı etle öğrendik duramamaktı yalnız
çürüklük sokaklarından değindiğimiz arka sokaklar
bir şeyi unutmaya çalışır gibi kapkanayan karın
yağmur dediler yaktığımız bahçelerden geliyoruz
yağmur diyoruz bize yaşadığımızı anlatmayınız.

yi ing

el k3r uzanımı tek d3ř
uzaklaşmış 3lke topraklarına
doęuya g3 var

aęartılarak aęulu dili suyun
unutuluyor 3ęrenilen
ağrılı ve dik
sınıfından kovuluyor
cihangir s3sl3 anayasalar
gibisidir bir 3st3akşam
gitmek pek iyidir

geçiliyor kırmızı
geçiliyor kankiraz
geçiliyor 3ncesi g3

geçmiřine y3z çevirip
yarınla kaybediyor revan

eęildięi kadar
yoktur ardı 3l3n3n
hepimiz g3r3yoruz

s3ylenmemiř hiçbir şeyi
s3ylemiyor insan.

İçindekiler:

- 7 - pasiflora eğilip
- 8 - deja vu notları yahut flam ekspresi
- 16 - mutlaka latince bir adı vardır psikolojide dışta durmanın
- 19 - zikir'le zikir
- 20 - pas farkı
- 22 - vavedha
- 24 - post mortem
- 27 - muzaffer sokak
- 28 - karma karma
- 31 - dağ yolu
- 32 - tan tahlili

oynatma listesi:

- 42 - leo ferre için.mp3
- 46 - arka bahçeye bırakılmışlar için.mp3
- 50 - boşandım boşanıyorsun boşanıyor.mp3

kirazın tadı:

- 52 - zodyak ölüm borcu
- 54 - dölüt
- 58 - piromani eksiltmelere
- 61 - yi çing